

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

V. Chorepiscopatus conferebatur cum presbyteratu. Aliquando conceditur Episcopo Novatiano redeunti ad communionem Ecclesiæ. Poterat etiam conferri ceteris Episcopis vacantibus. Tunc Chorepiscopus, ob ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

sua, ubi Chorepiscopi, *vicarij Episcoporum* esse dicuntur. Quæ dixi, probari etiam possunt à Collectione Canonum Arabicorum, quorum usus in Oriente: *Chorepiscopus est loco Episcopi super villas, & monasteria, & Sacerdotes villarum quæ sub potestate ejus sunt.* c. 58. *Chorepiscopus & Archidiaconus sunt tanquam due manus, & due ale, quibus Episcopus volat.* c. 64. *Diaconus memoriam faciat nominatim primum Patriarchæ, deinde Archiepiscopi, Episcopi, Chorepiscopi, Archipresbyteri, Archidiaconi; quia ipsi sunt gubernatores Ecclesie, idcirco nominandi sunt ad altare, quandoquidem per eos omnia ecclesiastica administrantur, & ipsi sunt in Ecclesia superiores.*

V. Quare, ut supra monui, chorepiscopatus ministerium est, & officium, quod Presbytero alicui sedulo ab Episcopo civitatis imponebatur; collato ut plurimum chorepiscopatu cum ordinatione ad presbyteratum. Ceterum accidebat aliquando ut chorepiscopatus conferretur alicui Episcopo vacanti, qui jam episcopalem consecrationem aliunde accepisset. Tunc chorepiscopatus delatus solum ministerium & Ecclesiarum quæ in agris essent administrationem concedebatur; sed is cui deferebatur, verus Episcopus erat ob susceptam, ante chorepiscopatum, manus impositionem. Ne quis autem speciem quam propono à me confictam putet, de chorepiscopatu concessio ei qui jam Episcopus esset, canonem octavum Nicænæ Synodi perpendat velim, qui Novatianis Episcopis à schismate potius quam ab hæresi redeuntibus gratiam facit retinendæ dignitatis episcopalis, si orthodoxo Episcopo ita visum fuerit, vel saltem chorepiscopatus locum obtinendi. Sanè nemo diffiteri potest quin iste à Novatianis transfuga *Χροθροτιαν* & *Ἐπισκοπος* suscepit, ut loquitur Concilium Anthiochenum; sed eam consecrationem aliunde sumpsit quam à ministerio chorepiscopatus. Deinde in eodem Concilio Anthiocheno videmus Episcopos vacantes, sive *σχιζματιστας*, qui ordinati ad paræciam suam non accedunt, ob contumaciam populi, vel aliam ob causam, sine vitio tamen suo; quibus permittitur honoris & ministerij communitio, ea conditione, ut negotiis Ecclesie, in qua morantur, se non permisceant. Si Episcopi hujus repulsam agrè ferens vicinus Episcopus, chorepiscopatus ministerium ei contulerit, planè huic Chorepiscopo tribuendum erit, quod observavit Synodus Anthiochena, eum ut Episcopum consecratum fuisse. Itaque prima illa verba quæ nostræ sententiæ objiciebantur, regulam non labefactant, quæ Chorepi-

scoporum ordinationem Episcopo tribuit, eoque in Presbyterorum numero recenset, sed exceptionem adhibent: quia fieri potest ex variis negotiorum figuris, ut Episcopus adscisci possit in chorepiscopatum. Eam autem exceptionem iis verbis explicant, ut proclive sit ex ea regulam firmare: *Qui in vicis vel possessionibus Chorepiscopi nominantur, quamvis manus impositionem Episcoporum perceperint, & ut Episcopi consecrati sint, tamen sancta Synodo placuit ut modum suum recognoscant.* Quasi diceret: Etiam si accidere possit ut præter regulam chorepiscopatus ab Episcopo aliquo exerceatur, tamen modum ministerij sui excedere non potest. Ex eo autem quòd vacantibus Episcopis chorepiscopatus conferri potest, non existimandum est omnes Episcopos vacantes, aut in presbyterij gradum judicio canonico dejectos, Chorepiscopos dici posse. Solum enim illi eo nomine fruuntur quibus Episcopus civitatis ministerium illud imposuerit, cum canones Episcopi arbitrio illud reliquerint.

VI. Dejectis Chorepiscopis à dignitate episcopali, reliqua est administratio & cura, qua Presbyteris rusticarum Ecclesiarum & vicorum imminabant, plebes in officio pietatis continebant, promovendos in clerum discutiebant, Subdiaconos, Lectores, Exorcistas, & ceteros inferioris gradus Clericos auctoritate sua ex Episcopi sententia constituiebant, de Presbyteris & Diaconis ad Episcopum referebant, præcipuam & singularem pauperum curam gerebant. Ecclesias aliquot Chorepiscoporum administrationi subjectas fuisse docui supra à Concilio Anthiocheno: quod etiam Subdiaconorum & inferioris gradus Clericorum ordinationes illis permittit. Quo in negotio sic versabantur, ut Presbyteri & Diaconi, qui cum promovendis familiariter egerant, de illis ad Chorepiscopos referrent: qui deinde testimoniis discussis, & Episcopo consulto, ministros cooptabant in clerum. A consuetudine, quam à patrum canonibus profectam ait Basilus, Chorepiscopos discussisse conqueritur, plurimosque in unoquoque pago à solis Presbyteris & Diaconis in clerum allectos, *φθβα & στρατολογίας*, id est, metu tirocinij, seu delectus militum. Itaque adscriptos clero à Presbyteris, in laicos redigit; & præcipit, ne deinceps Chorepiscopi aliquem etiam inferioris gradus Clericum constituent antè quam ad Episcopum retulerint, qui promovendorum meritis suffragetur. Cum autem canonica disciplina peritissimus Basilus repetat à Canonibus patrum, quos ipse renovat, Chorepiscopis injunctam necessitatem

Canones Arabici
è versione Alfonso
Pisani.

Synod. Regensis
cap. 9. Schisma-
tica magis quam
hæretica.

Syn. Anthoch.
cap. 18.

Can. 10. Con-
cil. Anthoch.
Ordinavit etiam
lectores, & sub-
diaconos, & ex-
orcistas, quibus
potestatem
iste suffragatur.

Basilus episcopus
nominat an-
thoch. chore-
piscopos.

Basilus episcopus
ad chorepiscopos
nominat an-
thoch. chore-
piscopos.